

[Boligministeren]

havde lovgivet ved knopskydning, og hvor nogle var glade for én del og andre for en anden. Så nedsatte man et udvalg under ledelse af professor Thorkil Kristensen, og der kom faktisk et sammenhængende stykke arbejde ud af det.

Jeg imødeser, at vi nu under hr. Svend Jacobsens ledelse vil få et sammenhængende udrædningsarbejde, som vil være et godt grundlag for både den videre politiske drøftelse og for lovgivningen på det boligpolitiske område.

(Kort bemærkning).

Kirsten Jacobsen (FP):

Jeg vil gerne sige til boligministeren, at det, jeg sagde om Boligministeriet, ikke var møntet på personer i Boligministeriet, men på ministeriet som overordnet myndighed.

Og når jeg til slut sagde, at man havde heller ikke haft mulighederne, så er det jo en kendsgerning. Hvis man ser historisk på dette her, kan vi starte med boligforliget i 1968, vi kan fortsætte med det i 1974, og vi kan fortsætte med det i 1978. Jeg har deltaget i næsten alle de store forlig, som er indgået om natten, og jeg har set, hvordan et forslag, som hang sammen lige fra § 1 – og nogle gange var det over 100 paragraffer – blev ændret til et kludetæppe, som var ubrugeligt, både for dem, som skulle rette sig efter det, og dem, der skulle betale leje efter det.

Og det var derfor, jeg sagde, at det kan godt ske, at med den politiske verden og hverdag og virkelighed, der er her i huset, simpelt hen er nødvendigt at sende opgaven uden for huset og lade nogle freelancemedarbejdere komme med forslag og så bare håbe på, at det forslag, de nu måtte komme med, ikke får samme ublidde skæbne, således at man begynder at hive paragrafferne fra hinanden og vende dem på hovedet, efter hvem man nu er venner med.

Jeg synes, at det er fuldt acceptabelt, at der er politiske forskelle, men så bør politikerne være voksne nok til at lave en politisk ramme, og den kan de så smide hen til nogle eksperter og sige: »Udfyld den med nogle paragraffer, som hænger sammen.« Det har man aldrig gjort. Man har fået en pakke, som hang sammen, og så har man splittet den ad, og så har man gennemført det; det er derfor, vi står i den situation, vi gør.

Hermed sluttede forhandlingene.

Afstemning

Lovforslagets overgang til anden behandling
vædtoges uden afstemning.

Formanden:

Jeg foreslår, at lovforslaget henvises til Boligudvalget. Hvis ingen gør indsigelse mod dette forslag, betragter jeg det som vedtaget. (Op- hold). Det er vedtaget.

Den næste sag på dagsordenen var:

3) Første behandling af lovforslag nr. L 227:

Forslag til lov om offentlig personsøgning (ERMES).

Af ministeren for kommunikation og turisme (Helge Mortensen).
(Fremsat 6/4 94).

Lovforslaget sættes til forhandling.

Forhandling

Poul Andersen (S):

Dette lovforslag skal bl.a. ses som en ud-møntning af den politiske tillægsaftale nr. 2 af 8. februar 1994, som er indgået mellem regeringen, De Konservative og Venstre. Ligeledes skal det nævnes, at forslaget er en naturlig følge af en fælles europæisk indstilling om at skabe hjemmel til at indføre konkurrence på ERMES-området, som er et fælleseuropæisk, offentligt digitalt personsøgssystem.

Vi er indstillet på, at der skal være tre operatører, der skal konkurrere på lige betingelser, at de to nuværende GSM-operatører bliver fødte operatører, og at den tredje udpeges efter offentligt udbud.

Den i lovforslaget foreslåede ankemulighed til Telenævnet er en yderligere styrkelse af brugerens stilling.

Yderligere skal det nævnes, at der i forslaget forankres en lovmæssig pligt til overholdelse af konkurrence- og regnskabsmæssige forhold og regler.

Jeg kan sige, at Socialdemokratiet fuldt og helt tilslutter sig lovforslaget, og at vi vil med-